

EUGLENA

PB-PP1B-37037
BELGIE(N)-BELGIQUE

**JAAR
GANG 39
NR. 2**

Jaargang 39 nr. 2 - Afgiftekantoor Gent X - P 602287 - V.U. Veerle Cannoot, Kortrijksepoortstraat 192, 9000 Gent

WINTER 2018

DRIEMAANDELIJKS NATIONAAL TIJDSCHRIFT VAN JNM

JE BEESTIGSTE JEUGDBEWEGING

EUGLENA

JE BEESTIGSTE JEUGDBEWEGING

JNM, de Jeugdbond voor Natuur en Milieu, is een jeugdbeweging voor iedereen tussen 7 en 26 jaar die zich goed voelt in de natuur en zijn schouders niet ophaalt voor het milieu. Samen trekken we het hele jaar door de mooiste natuurgebieden in en laten we ons betoveren door de zotste waarnemingen. We nemen zelf een zaag of schop in de hand en maken ruimte voor natuur. Bovendien gaan we op een duurzame en milieuvriendelijke manier door het leven en proberen we anderen daar ook warm voor te maken. En tijdens de zomermaanden? Dan kan je tijdens één van onze veertig zomerkampen in binnen- en buitenland dagenlang genieten met vrienden in de natuur. Kom zelf op ontdekking bij één van onze vijftig afdelingen in Vlaanderen en Brussel.

LID WORDEN

Om lid te worden surf je naar www.jnm.be/lidworden en vul je het inschrijvingsformulier in. Je krijgt betalingsinstructies per e-mail. Nieuwe leden betalen maar 5 euro.

LID BLIJVEN

Surf naar www.jnm.be en meld je aan. Surf dan naar “mijn gegevens” (rechts bovenaan).

- 18 euro voor piep-, ini- & gewone leden, geboren in de jaren 1992 tot en met 2010
- 18 euro of 40 euro voor steunleden (je krijgt een abonnement op Euglena)
- 40 euro voor instellingen, bibliotheken, scholen ... (je krijgt een abonnement op Euglena + Kikker)

CONTACTEER ONS

Op lokaal niveau zetten honderden vrijwilligers zich in om JNM'ers van 45 afdelingen uren leesplezier te bezorgen. Vul je gemeente in bovenaan op jnm.be en je komt terecht op de contactpagina van jouw afdeling.

Euglena is het driemaandelijks nationale tijdschrift van JNM. De artikels en foto's worden gemaakt door onze vrijwilligers. Dank aan alle schrijvers en fotografen! Vragen? Inzendingen? Eén adres: euglena@jnm.be!

Werkten mee aan dit nummer: Linde Verlooy, Jef Hendrix, Yolan Bosteels, Helena Vanrespaille Ina Stekelorum, Kato Van Bostraeten, Emma De Backer, Jakob Vandevoorde, , Eva Beyens, Femke Lootens, Lennert De Vroey, Elise De Meulenaer, Iris Van Cleuvenbergen en Veerle Cannoot

Vormgeving en illustraties: Elisa Palm
Foto voorpagina: Suzan Demey

INHOUDSTAFEL

3 Voorwoord

ACTIE IN DE KIJKER

4 Noordwest-Brabant en hun ecoductactie

NATUURSTUDIE

8 Waarnemingstelex
10 NWG-Kalender
11 Pissebedden 4 life de warmste week
12 West-Vlaamse natuurstudiedag

NATUURBEHEER

14 Nieuw bosbeheer in hetHeverleebos van de Arenbergers

MILIEU

17 Wie grotere borsten wil moet sojamelk drinken

JP-KATERN FT. BWG

24 Ende gelände, tot hier en niet verder
28 Weekendje duurzaam landbouwkamp

ETCETERA

31 JNM(ster) goes strange
33 Klankgedicht
34 RVB kort
36 HB kort
37 kerstfui
38 Organigram
39 JNM winkel

VOORWOORD

Hé daar, jullie daar,

Hier staan we dan, nog even en we zijn halverwege ons nog maar net begonnen werkjaar. Een jaar dat veel samenwerkingen tussen ploegen beloofde, veel materiaalinventarisaties om veel (verbeteringen van) uitleensystemen voor dat materiaal te maken. Een jaar met niet één maar drie bondsvoorzitters, met een pépé én een mémé, met een jolotanker – JNM houdt van woorden uitvinden –, met 26 nieuwe afdelingsvoorzitters en 14 die hun functie verderzetten na vorig jaar.

Een jaar waarin echt alle HB-ploegen de afdelingen willen bereiken, met weer wat nieuwe kiemwerkingen (zoals dat al een paar jaar na elkaar het geval is,) maar net zo goed een jaar met een congresteam dat er helemaal voor gaat en dat de ideeën van alle JNM'ers in acht wil nemen.

Een jaar waarin we naast al bestaande wilde plannen ook ruimte willen openhouden voor nieuwe initiatieven, waarin we willen gaan voor onze idealen en onze standpunten naar buiten willen brengen maar ze net zo goed binnen JNM willen verbreden en verdiepen.

Een jaar waarin we tussen dat alles door ook simpelweg plezier willen hebben. Plezier dat zit in alle kleine dingetjes die JNM'ers doen; van piepers animeren, plantjes determineren en fietsen op een trein zetten – gelukkig maar dat ze daar in de spits toch niet moeilijk over gaan doen! – over bomen knotten, vergaderen, discussiëren over het eten van kaas en van Canadese ganzen langs actievoeren, lachen met inifratsen, of er zelf uithalen, voorbij wandelen, tamzakken, brain-stormen, mails krijgen, mails lezen, sturen, tijdelijk negeren of beantwoorden tot op kamp vertrekken met je JNM-T-shirt trots zichtbaar (of zonder JNM-T-shirt, maar Oliver zou het leuk vinden als je dan toch eens de winkel binnenloopt om je er een aan te schaffen dat je wél trots kan aandoen ;)).

Hier staan we dan, een groep van de meest uiteenlopende mensen met, toegegeven, vaak gelijkaardige achtergronden (voornamelijk blank, voornamelijk uit de middenklasse, voornamelijk langgeschoold*) – maar zich daar ook bewust van, daar bewust mee bezig (dat zie je goed, schaamteloze reclame voor de diversiteitsprojectjes die nu opbloeien in de MWG!) – allemaal aparte gevallen (in alle zinnen van het begrip) die toch ook allemaal overtuigd zijn van onze jeugdbeweging. Geëngageerde, idealistische (of ondertussen al cynische), energieke (en soms ook wel vermoeide), vaak heel kritische mensen, met lekker veel hooi op onze vork en met net zoveel goesting om er in te vliegen want dat weiland mag gehooïd worden en daarna hebben we nog een vleermuizenocht gepland en ook nog wat neonlichten om uit te doen!

Er in vliegen?
Waar heb ik het over?!
Dat hebben we toch al lang gedaan!

Liefs
jullie Linde**

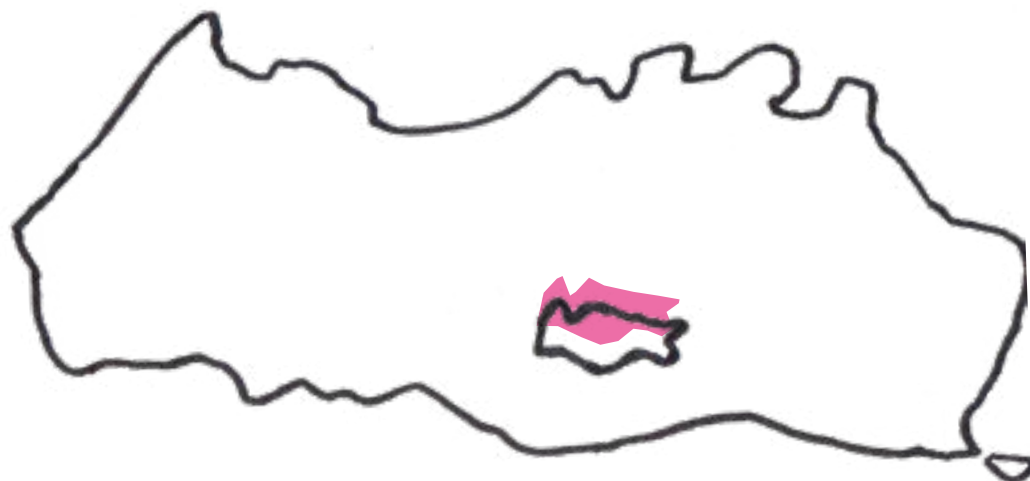
* ik leerde onlangs dat "laageschoold" het nieuwe "autochoort" is: een woord dat bijkbaar gevoelig ligt en dat we dus beter vervangen door "kortgeschoold". Of dat dan inhoudt dat iemand die een jaar is blijven zitten ook langgeschoold is (want langer dan iemand die niet bleef zitten en zeker langer dan iemand die een jaar oversloeg), is me nog een beetje een raadsel...

** Oh, en aan de andere Lindes in de JNM die dit lezen: sorry, jullie hebben uiteraard evenveel recht om je "onze Linde" te noemen!

ACTIE IN DE KIJKER

NOORDWEST-BRABANT EN HUN ECODUCTACTIE

JNM is een geheel gemaakt uit verschillende kleine deeltjes. Zo heb je een hoofdbestuur en ook 32 actieve afdelingen* waar kinderen en jongeren op verschillende manieren bezig zijn met natuur en milieu. Zo zien we vaak prachtige beheerinitiatieven, natuurstudieactiviteiten en milieuacties opduiken in het Vlaamse en Brusselse landschap. In deze rubriek zetten we telkens zo één actie in de kijker. Deze editie: JNM Noordwest-Brabant en hun ecoductactie**

Hé daar Noordwest-Brabanders, we horen dat jullie graag een ecoduct willen in jullie grondgebied. Kunnen jullie daar wat meer over vertellen?

Linde: Onze afdeling is actief in een vijftal gemeentes ten noorden van Brussel. Meise (dat Euglenalezers misschien kennen van de plantentuin) is een van onze gemeentes die doorkruist wordt door de A12.

Wolf: De A12 loopt tussen Brussel en Antwerpen en verder noordwaards. Ter info.

L: Wat hij zegt. Bon, nu is het zo dat die A12 op een paar plekken omringd wordt door natuurgebiedjes die samen eigenlijk een geheel vormen, maar dat niet kunnen omdat die autostrade ze dus in twee splitst. Er zijn ook plannen om een tramlijn en een fietsstrade aan te leggen langs de A12 in Meise. Wij vinden dat fijn vanwege de verkeersalternatieven die het creëert, alleen houdt het ook in dat de figuurlijke muur tussen de ver-

schillende natuurgebieden groter wordt en dat veel van de vrije (groene) ruimte die er nu nog is, zal verdwijnen. Behalve dat Vlaanderen al heel weinig open ruimte heeft, is versnippering een groot probleem voor onze natuurgebieden (toch voor de dieren daarin) en vanuit die gedachte vonden wij een ecoduct wel een strak plan.

Eline: Bovendien kan de brug een combinatie van een ecoduct en een voetgangersbrug zijn. Zo kan iedereen veilig oversteken.

Hoe kwamen jullie eigenlijk bij dat thema terecht voor een actie?

E: Natuurpunt Meise, een van de natuurpuntafdelingen waar wij mee overlappen en waar we wel eens mee samenwerken, kwam eigenlijk met het idee. Zij willen al een tijdje een ecoduct in de gemeente, maar zo'n project krijg je niet zo gemakkelijk gerealiseerd...

L: ... daarvoor moet je eerst de overheid

Door Linde Verlooy

overtuigen...

E: ... dus hadden ze een actieplan met onder andere een petitie. Ze vroegen of wij onze schouders mee onder hun initiatief wilden zetten en dat wilden we zeker. Vandaar dus het thema 'ecoduct'.

L: Het enige jammere is dat wij als kleine afdeling heel moeilijk langdurig energie kunnen steken in grote projecten van lange adem (met veel gelobby enzo). Dus we hebben (alleszins voorlopig) besloten om vooral hun petitie te ondersteunen.

Ruben: Toen we die knoop hadden doorgehakt, werd het leuk, want toen konden we de actie zelf beginnen bedenken!

En wat hebben jullie dan precies gedaan als actie?

L: We hadden besloten dat ons doelpublik vooral de gewone Meisenaar is, want er zijn veel mensen in Meise die echt geen idee hebben dat het ecoductidee zelfs bestaat in onze regio. Nu is er in Meise elke zaterdagvoormiddag een markt waar wel wat Meisenaren elkaar kruisen... en daar zijn wij naartoe gegaan, gewapend met schattige piepergezichtjes, enthousiaste kwakerbabbelbels*, veel koekjes en ook wat flyers met kleurplaten op de achterkant.

Kate: We hadden met de oehoes** de avond ervoor koekjes gebakken in dierenvormpjes met bandensporen op.

Braam: Want koekjes zijn plat, en dieren die geen ecoduct hebben, maar toch wil-

len oversteken, worden dat ook.

Emile: En legowieltjes zijn heel leuk om over koekjesdeeg te rollen

L: We hebben dus gratis koekjes uitgedeeld om de mensen hun aandacht te trekken en iedereen die een koekje kreeg dan meteen uitleg gegeven over wat er gaande is, met een link naar de site (sommige mensen wilden meteen tekenen, dus dat kon ook, we hadden een papieren versie van de petitie).

W: Maar omdat zo'n flyer vaak saai is en snel op de grond belandt, hadden we wel ook een kleurplaat met drie schattige konijntjes op de achterkant gezet.

Rohan: Eigenlijk wilden we eerst muffins maken met zo van die rode confituur in en die dan uitdelen, maar op het moment dat mensen die gingen aannemen ze helemaal pletten en zeggen: "Dit is wat er

gebeurt met overreden dieren".

Ruben: Ja. Pain**.

E: Dat vonden we bij nader inzien een beetje te gruwelijk.

K: En misschien ook niet meer zo smakelijk.

Em: Maar wel grappig.

K: Oh, we vergeten de handpoppen nog!

L: Juist! We hadden de week ervoor ook al spandoeken gemaakt en we hadden allemaal handpoppen van bosdiertjes mee om een toneeltje mee te doen.

Wieland: Slogans als 'Platrijden mislukt met een ecoduct' door de kinderen bedacht.

E: Dat toneeltje hebben we uiteindelijk niet meer gedaan, maar we staan wel in de krant met een foto met de handpoppen op en ze hebben heel de tijd op de handen van de piepers gezeten, denk ik.

Wat een creatief idee! Hoe kwamen jullie daarop?

L: Dat is er nog het mooiste aan! We hebben op ons zomerkamp de piepers en kwakers verteld over de situatie met de autostrade en de tram, waarna ze zelf al bedachten dat een ecoduct nog niet zo'n slecht idee zou zijn.
Daarna hebben we ze zelf laten bedenken hoe we daar een actie over konden doen en zo zijn we via die geplette muffins met confituur in bij die koekjes terechtgekomen.
W: En de kleurplaten waren ook een idee van de kinderen.
Rohan: De hele actie is dus echt door onze kinderen verzonnen. Alles: de koekjes, de flyers, de handpoppen en de kleurplaten.
Eline: Wij hebben gewoon de praktische dingen gedaan; een plaats op de markt regelen en de pers contacteren en de koekjes bakken en de flyers ontwerpen

en printen enzo.
L: Jup! En degenen die mee waren op kamp, maar niet naar de activiteit konden komen, vonden dat ook echt jammer!

Krijgt jullie vraag om een ecoduct nog een staartje?

L: Natuurpunt houdt ons alleszins op de hoogte over hoeveel mensen de petitie al getekend hebben. Overigens, ik ga hier wat sluikreclame toevoegen: als je "groene knoop meise" intypt in google of ecosia, kan je via de eerste pagina waar je op komt ook de petitie tekenen! En daarvoor hoeft je niet in Meise te wonen, tekenen dus, die handel!
W: Verder zal het er van afhangen hoeveel andere leuke dingen er passeren en hoeveel draagkracht we hebben.
L: Wat mij betreft is het hier nog niet per se afgesloten. Maar we moeten zien wat lukt en wat niet.
E: Voor mij geldt hetzelfde.

Willen jullie nog iets kwijt?

R: Ja, wij zijn geweldig.
B: Het is ook helemaal niet raar dat Linde stiekem dit hele interview al geschreven had en toen gewoon onze toestemming heeft gevraagd om het te publiceren.
Wi: Helemaal niet.
Wo: Gewoon een beetje frauduleus.
L: Gelukkig hebben jullie het wel mogen nalezen voor we het publiceerden.
E: Ja, dat hebben we wel gedaan :)

Bron: het nieuwsblad & het laatste nieuws

NATUURSTUDIE

WAARNEMINGSTELEX

In de waarnemingstelex belichten we enkele waarnemingen uit de afgelopen maanden. Soorten die onlangs werden waargenomen door JNM'ers, op JNM-excursies, of die gewoon leuk en interessant zijn, krijgen hier een plaatsje. In de voorbije maanden zagen JNM'ers een veldrietzanger tijdens het twitchweekend en werd een zakje graanklanders aangetroffen in het bondssec.

Veldrietzanger

Onlangs was het weer tijd voor het megazotte twitchweekend van de natuurstudiewerkgroep. Dat weekend stond alle afgelopen edities al garant voor zeer zeldzame soorten. Dit jaar was het de beurt aan de veldrietzanger (*Acrocephalus agricola*). De veldrietzanger is een kleine bruine zangvogel uit zuidwest Rusland die overwintert in India. Al zijn er ook broedgevallen bekend uit de Baltische staten, Oost-Europa en Nederland (1 geval). De soort is in vergelijking met andere rietzangers redelijk gemakkelijk te herkennen. De opvallende wenkbrauwstreep, vale kleur en korte handpenprojectie zijn de belangrijkste kenmerken.

de handpenprojectie is de lengte van het deel van de handpennen (veren aan het uiteinde van de vleugel) dat in rust uitsteekt onder de andere veren.

Toen vrijdag een veldrietzanger gevonden werd in Zeebrugge was er veel stress. Wij konden namelijk pas zaterdag naar de vogel gaan kijken! Aangezien dit de eerste 'twitchbare' (=vogel die je kan gaan bekijken als vogelkijker) veldrietzanger was voor België, was de kans miniem dat hij er de volgende dag nog zou zitten. Toch gebeurde het. Toen we zaterdag om 10u 's ochtends zagen dat de veldrietzanger was teruggevonden, was het enthousiasme dan ook groot. We gingen zo snel mogelijk naar de vogel. We zagen al snel een hoop andere vogelkijkers staan en niet veel later de veldrietzanger! Hij was zelfs heel goed

zichtbaar! Wij waren ook duidelijk niet de enigen die deze vogel wouden zien. Meer dan 100 mensen kwamen zaterdag naar de vogel kijken.

Dit vogelkijkevenement vond dus plaats in Zeebrugge. Dit komt door de aantrekkingskracht van de haven van Zeebrugge. Deze zorgt er namelijk voor dat zangvogels die over of langs de zee vliegen, aangetrokken worden door al het licht. Ook de ligging (schiereiland) is interessant. Ze botsen bij wijze van spreken op de haven als ze 's nachts langs de kust vliegen. Vogelkijkers weten dit maar al te goed. Tijdens de herfst lopen

er dan ook dagelijks meerdere vogelaars rond. In de weekends gaat het zelfs zo ver dat bijna elke struik in de buurt van de haven afgezocht zal worden.

Door Jef Hendrix en Yolan Bosteels

Graanklander

Enkele weken geleden werd in de voorraadkast in het bondssecretariaat een zak muesli ontdekt die vol met gaatjes zat, alsof iemand er stiekem in was komen prikken. Wie doet nu zoiets? Wie moest er aan de schandpaal genageld worden? Na nader onderzoek bleek het niet om een enkele dader te gaan maar duizenden schuldigen. Tussen de graankorrels krioelde het namelijk van de piepkleine kevertjes. Zoals het echte JNM'ers betaamt, werd er nog even gediscussieerd over het al dan niet bestaan van de mogelijkheid tot alsnog consumeren van de muesli. Maar aangezien bijna evenveel kevers als graankorrels in de zak aanwezig waren, was de conclusie toch negatief en werd de inhoud integraal op de composthoop geflikkerd. Ik hoorde dit verhaal pas een dag later en ben vol enthousiasme tussen de compost gaan graven om er nog honderden van deze beestjes aan te treffen. Het bleek te gaan om de graanklander of graankalander (*Sitophilus granarius*), een snuitkevertje dat de eerste helft van zijn naam alvast niet gestolen heeft. Ik heb geen idee of hij het tweede deel van zijn naam ook op een legale manier heeft verkregen. Het woordenboek beschrijft een kalander als een "machine, binnen het papierproductieproces, bestaande uit een aantal (verwarmde) stalen rollen waarlangs de nog niet volledig gedroogde papierbaan wordt geleid om het papier oppervlakte gladder te maken."

De analogie met het kevertje hoeft ik uiteraard niet uit te leggen...???? Graanklanders zijn bruin en klein - ze worden slechts zo'n 4mm lang- maar als je ze van dicht genoeg bekijkt zijn het best wel mooie beestjes. Net als de meeste snuitkevers hebben ze een lange snuit. Deze snuit is geen neus, maar op het uiteinde staan de monddelen ingeplant. Beeld je jezelf in met je mond op een lange slurf. Zoiets. De kevers waren niet verdwaald in de muesli. Ze voelden zich er heel goed in thuis. Ze planten zich namelijk voort in droge granen. Daarvoor prikken ze eerst een gaatje in een graankorrel waarna een eitje wordt afgezet. De kever sluit het gaatje dan terug en laat de natuur

voor de rest zijn gang gaan. Na een tijdje komt een larve uit het ei tevoorschijn, die de graankorrel opeet van binnenuit om er daarna in te verpoppen. Wanneer de kever volwassen is boort hij zich een weg naar buiten om tussen de vele soortgenoten in de muesli rond te zwemmen. Er blijft dan een hoop mueslikorrels met gaatjes achter. Wil je zelf eens graanklanders zien? Zet dan een voorraadje muesli op een droge plaats en wacht tot het begint te leven. Aangezien ze niet kunnen vliegen, kan het wel dat je enkele jaren moet wachten voor ze je muesli hebben bereikt. En tegen dan heb je die waarschijnlijk al opgegeten van de honger.

JOUW KOMENDE NWG- ACTIVITEITEN!

VOORJAAR 2019

FORTENTELWEEKEND 1-3/2

Samen met Natuurpunt vleermuizen inventariseren in de forten rond Antwerpen
N gemiddeld

8-10/2 BUNKERTELWEEKEND

Vleermuizen tellen in de bunkers van het meetjesland
N gemiddeld

NATUURSTUDIECONGRES 16-21/4

Toffe excursies, interessante sessies en goei gezelschap in de Limburgse natuur
N gemiddeld

16-21/4 NATUURSTUDIECURSUS

Ga op stap met kenners en leer hoe je zelf aan natuurstudie kan doen in leuke sessies en excursies
N gemiddeld

WAARNEMINGENCONTEST 27/4

Strijd met je afdeling tegen andere afdelingen in een 24 uur lange natuurstudiebattle
N gemiddeld

*N is het nerdgehalte van de activiteit. Wees niet bang voor een hoog nerdgehalte. Wij geven graag uitleg!

Meer info?

jnm.be/natuur

'natuurstudiewerkgroep van JNM'

Of spreek ons aan! We zijn heel knuffelbaar...

Neem zeker een kijkje in de **Bertram**, het online NWG-tijdschrift! Abonneer je, of als je graag iets wilt schrijven, laat het zeker weten! readymag.com/jnmvzw

PISSEBEDDEN FOR LIFE DE WARMSTE WEEK

"De werkgroep sluit zich 24 uur lang op met microscopen om zoveel mogelijk pissebedden op naam te brengen"

Spinicornis, de vereniging voor de studie van pissebedden in België, zal 24 uur lang pissebedden onder de microscoop bestuderen. Er zijn nog veel pissebedden uit oude onderzoeken die nooit bekeken werden. En aangezien we nog steeds heel weinig weten over de verspreiding van Belgische pissebedden, zullen we met deze actie een grote hoeveelheid aan nieuwe kennis verzamelen over deze belangrijke diertjes.

Spinicornis reist heel het land af op zoek naar de 36 soorten pissebedden die België rijk is. Zo willen we ontdekken waar de verschillende soorten voorkomen en waarom. Daarvoor verzamelen we veel bestjes die we dan bewaren en later op naam brengen. Maar er zijn nog heel veel bestjes uit oude museumcollecties en onderzoeksprojecten die nog geen naam gekregen hebben. Voor 'Music For Life' organiseert Spinicornis daarom een 24-uren-marathon pissebedden determineren. De werkgroep sluit zich 24 uur lang op met microscopen om zoveel mogelijk pissebedden op naam te brengen. Zo kunnen we op korte termijn veel nieuwe kennis over deze diertjes in België verzamelen. Je kan deze actie steunen met een gift. Voor elke 10 eurocent zal Spinicornis een pissebed determineren tijdens de actie. Met 10 euro kunnen er dan al gauw 100 pissebedden gedetermineerd worden, een schat aan nieuwe kennis over deze diertjes.

"Iedereen weet min of meer hoe een pissebed er uit ziet, maar nagenoeg niemand weet er effectief ook iets over"

Iedereen weet min of meer hoe een pissebed er uit ziet, maar nagenoeg niemand weet er ook echt iets over. Nochtans zien we ze vaak genoeg in onze tuin, kelder of balkon en zijn het de eerste diertjes waar kleine kinderen mee komen aandraven als ze bestjes gaan zoeken. Er gaan veel verhalen de ronde over hoe schadelijk ze zijn, maar niets is minder waar. Pissebedden zijn zelfs heel nuttig omdat ze dode bladeren en andere plantendelen eten en zo een cruciale rol vervullen in de voedselkringloop. In dat gebrek aan kennis wil Spinicornis, de Belgische pissebeddenwerkgroep, verandering brengen.

De hele opbrengst van de actie schenken we aan BOS+ Vlaanderen en Natuurpunt zodat een betere bescherming van oude bossen gegarandeerd kan worden. Oude bossen zijn immers van cruciaal belang voor veel soorten en oud bos is vaak hun laatste toevluchtsoord.

"Je kan deze actie steunen met een gift. Voor elke 10 eurocent zal Spinicornis een pissebed determineren"

West-Vlaamse natuurstudiedag

zaterdag 2 maart 2019

Aanvang: 9.00 u - Einde: 16.45 uur (met receptie)

@ KU Leuven KULAK
Etienne Sabbelaan 53
8500 Kortrijk

De bossen van West-Vlaanderen

Bosvlinders nemen toe • Nieuw bos 'maken' • Oerbos Wijnendale •
Klimaatverandering • Hoe gezond zijn onze bossen • Vinpootsalamander •
Korstmossen • Vleermuizen • Ecopedia • Groenhovebos • ...

www.westvlaamsemilieufederatie.be/natuurstudiedag

natuurpunt

KU LEUVEN kulak

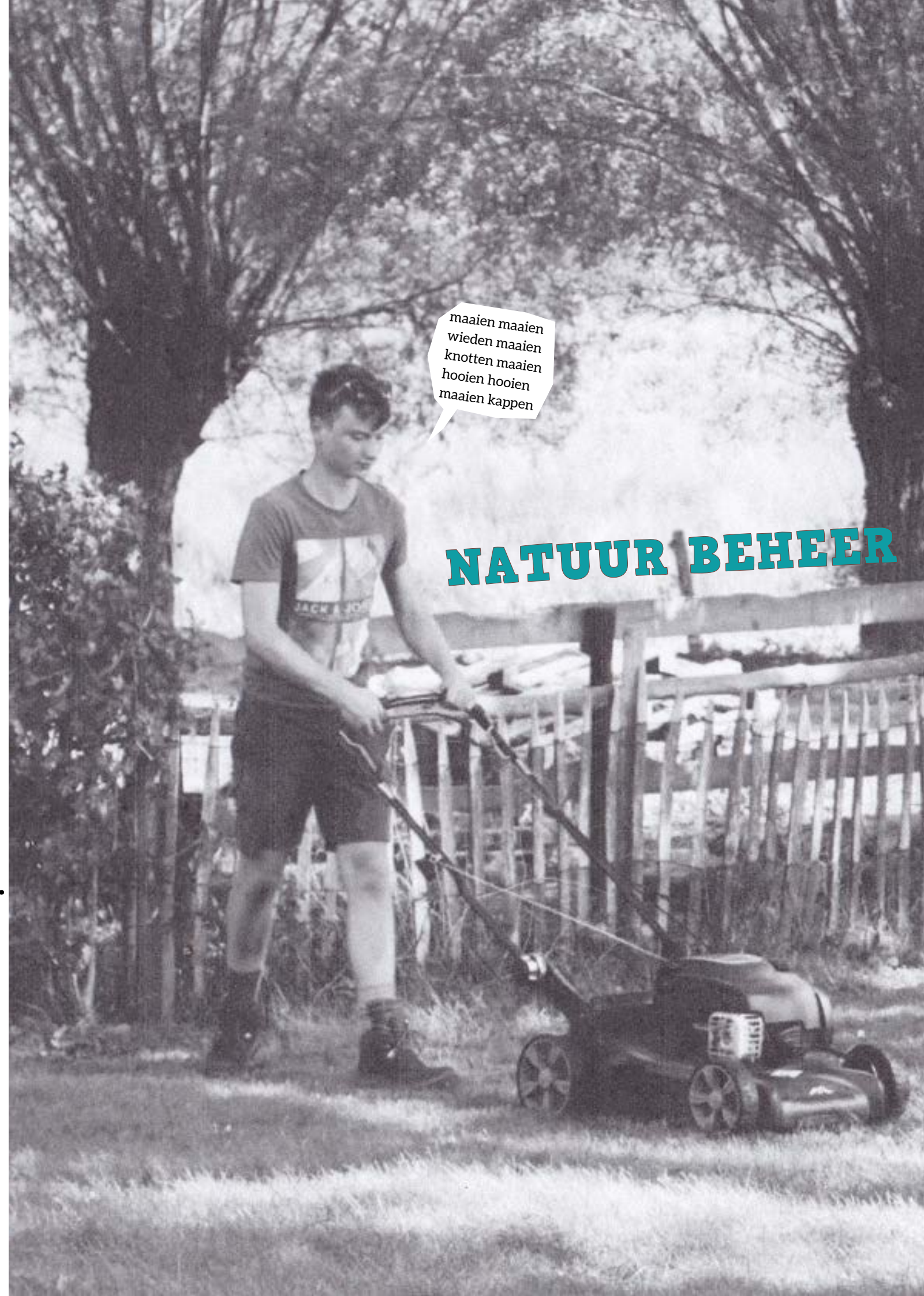
AGENTSCHAP
NATUUR & BOS

WEST-VLAAMSE
MILIEUFEDERATIE

maaien maaien
wieden maaien
knotten maaien
hooien hooien
maaien kappen

NATUUR BEHEER

NIEUW BOSBEHEER IN HET HEVERLEEBOS VAN DE ARENBERGERS

door Helena Vanrespaille

In Heverleebos moeten exoten plaats ruimen voor eigen en meer verschillende boomsoorten. Bij de herinplant komen er niet enkel nieuwe bomen, maar ook open ruimtes en een zachte overgang in de bosrand. En daar profiteren soorten zoals de grote weerschijnvlinder van.

Eind oktober was het Arenbergfestival in een Vlaams provinciestadje genaamd Leuven. En JNM mocht nieuwe bomen aanplanten in Heverleebos, op uitnodiging van twittende boswachter Marc Struelens. Het voormalig jachtdomein van de adellijke familie van Arenberg staat tegenwoordig onder beheer van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). En dat doen ze goed.

Amerikaanse eik moet plaats ruimen

Op heel wat plaatsen in Heverleebos (en de rest van Vlaanderen) werden Amerikaanse eiken geplant in de jaren '40-'45. Deze stevige bomen komen, u raadt het al, uit Amerika en zijn dus exoten. Weinig van onze eigen fauna heeft iets met de Amerikaanse eik. Onze rupsen eten niet van zijn bladeren, onze vogels lusten de Amerikaanse eikels niet en

onze kevers leven niet onder zijn schors. De Amerikaanse eik laat hen koud. Het is dus maar een dooie boel daar, in het Amerikaanse eikenbos. Hoewel... ik overdrijf een beetje. Net zoals andere boomsoorten krijgen ook Amerikaanse eiken scheuren en holtes in hun hout wanneer ze groot en oud worden. Goed voor vleermuizen en spechten!

Om onze inlandse natuur meer kansen te bieden, werden alle Amerikaanse eiken op één perceel gekapt. In de plaats daarvan hebben JNM-Leuven en JNM-Midden-Brabant nieuwe bomen geplant zoals winterlinde, wintereik en esdoorn. Door nieuwe bomen aan te planten, krijgen die een voorsprong en voorkomen we dat de Amerikaanse eiken het perceel opnieuw zouden begroeien. En die winterlindes, wintereiken en esdoorns zorgen voor een bos met verschillende soorten en verschillende etages en leeftijden van bomen in het bos (want eiken leven langer dan esdoorns). Ideaal voor de biodiversiteit dus.

Niet alleen bomen in het bos

Niet overal op het perceel werden bomen geplant. Marc, de boswachter, liet een plaats voor ruigte en grassen. Is dat niet een beetje vreemd? Nee, want vroeger kwamen in onze bossen veel open plekken voor. Daar kwam bijvoorbeeld soms vee van boeren uit de buurt grazen. In een adellijk bos als Heverleebos was dat natuurlijk niet het geval, maar stond het chic om ook open ruimtes te laten om te jagen.

Hoe het ook zij, bossen hebben altijd open plekken gehad en vele soorten zijn aangepast aan die habitat. Soorten die baat hebben bij een streepje licht en een beetje warmte doen het daar veel beter. Bijvoorbeeld weerschijnvlinders, warmteminnende kevers en allerlei nectar etende insecten profiteren van de gras- en bloemrijke plekken. Om ervoor te zorgen dat deze open plekken niet opnieuw verbossen, worden deze ruigtes jaarlijks of om de twee jaar gemaaid.

Natuurbeheer = een beetje bosbouw

"Katsjing", geld in het latje van het ANB, want de Amerikaanse eik is een prima bosbouwsoort en levert waardevol hout na de kap. Ook bij de nieuwe aanplantingen hield boswachter Marc niet enkel rekening met de biodiversiteit, maar ook met zijn portefeuille. Of toch met de portefeuille van zijn opvolger. De bomen die JNM heeft aangeplant, zullen over een slordige 100 tot 150 jaar ook weer gekapt worden. Want natuurbeheer is duur en af en toe proberen ze een beetje geld terug te verdienen met de verkoop van hout.

Om mooie rechte bomen te bekomen, hebben JNM en ANB de aangeplante bomen in kloempjes gezet. Zo plantten we 300 bomen in 10 kloempjes. Telkens staan 30 jonge bomen van dezelfde soort dicht bij elkaar en slechts enkele daarvan zullen uitgroeien tot grote bomen. Wat voor zin heeft het dan om er zoveel te planten? Doordat de bomen zo dicht bijeen staan, dringen ze om het schaarse zonlicht. Ze groeien recht omhoog naar de zon en deze kaarsrechte bomen zijn ideaal om later planken van te zagen.

foto Marc Struelens

De ideale bosrand

Tussen de open ruimte en de bomen komt een zachte overgang met struiken en heesters. Dat is niet alleen schoon voor het oog, maar ook goed voor de biodiversiteit. Soorten als het landkaartje, de kleine ijsvogelvlinder of de zeldzame bruine eikenpage houden van de bosrand en toeven graag tussen jonge

boompjes en struiken. In deze bosrand komen kleine bomen zoals zwarte elzen en mispel, grote struiken zoals hazelaar, en kleinere struiken zoals sporkehout, kardinaalsmuts en sleedoorn dicht bij de open ruigte. Nadat we 300 bomen hadden geplant, kregen we hulp van de Hertog van Arenberg en de rest van de adellijke familie voor het aanplanten van de bosrand. Zij

hebben mispels geplant, want de bloem van de mispel komt voor in het wapenschild van de Arenbergfamilie. En zo mochten onze piepers en ini's mee op de foto met Hertog Leopold Engelbert van Arenberg. Smile!

WIE GROTERE BORSTEN WIL MOET SOJAMELK DRINKEN.

EEN VERSLAGROOM VAN EEN ZEER
ZWOELE ZUIVELSOIREE DOOR DE
OGEN VAN TWEE INTELLECTUEEL
MINDER BEDEELDE VROUWEN MET GROTE
BORSTEN

We schrijven donderdag 18 oktober in het jaar 2018 na christus. Op het bijna bovenste verdiep van de vestiging in de Kortrijksepoortstraat nummerke 192 (of 198, het zal ons worst wezen) komen enkele jongeren samen. Over borsten gesproken - en daarmee gepaard gaande ook andere dierlijke producten - we zouden u hier een zeer technische uiteenzetting kunnen geven over vermelde statistieken en grafieken. Echter, statistiek was nooit onze favoriete bezigheid. Wij lezen liever de Flair.

Zoals eerder vermeld zou het op deze dag, waarop het omstreeks 19u30 donker was, gaan over zuivel (we kunnen u helaas het exacte tijdstip niet geven aangezien we stonden aan te schuiven in de frietketel voor een smakelijke laatste kaaskroket. 't Was met Affligemkaas, een aanrader!). En we zouden het geweten hebben.

Het begon al goed. Met filmpjes die al jaar en dag gedateerd zijn, werden we met onze neus op verjaarde feiten geduwd. Melk is goed voor elk en bovendien ga je ervan paardrijden. Onze interesse was gewekt. Daarna volgden bovengenoemde statistieken[1] en een gesprek dat al gauw een onverwachte wending nam richting de anus. Zo blijkt dat één koeiendrol geëvenaard kan worden door vierentwintig mensendrollen. Gesteld dat deze vierentwintig mensen niet allemaal een bezoekje brachten aan een all-you-can-eat ribben-restaurant uiteraard. In dat geval zouden we het met de helft kunnen stellen. Conclusie: koeien zijn kakmachines. Maak u echter geen zorgen beste lezer, Eline [2] zal hoogstpersoonlijk een zakje koeienkak opvangen om te vermijden dat deze viezigheid onze mooie aardkloot raakt. Ze heeft haar roeping duidelijk gevonden.

We werden weer bij de les geroepen door Clara die te kennen gaf dat ze wel degelijk gekomen was voor de melk en niet voor de kak.

Sommigen hadden het kennelijk wat moeilijk om deze confronterende kennis te verwerken. Zodoende rees de vraag of Kobe wel gelukkig is. De feiten over zuivel deden in elk geval zijn ogen opengaan (en ook weer toe, maar meestal open. Allez, afhankelijk van het dagdeel. Denken we.).

Door Emma De Backer en Kato Van Bostraeten (als melkmuilkes)

MILIEU
MILIEU

Terug serieus nu. 't Is al de schuld van de Finnen. We horen u al denken, jaja, serieus, dat zal hier weeral gene vette zijn. Opgelet, want dit zijn #facts. Als we onszelf vergelijken met onze omhooggevallen "jaja-wij-hebben-hier-echt-wel-het-beste-onderwijs-en-de-schoonste-gletsjers"[3]-van-de-wereld" noorderburen, doen we het relatief goed. Die mannen drinken zonder overdrijven gemiddeld twee glazen melk per dag. Dat is best veel en hun voetafdruk heeft het dan ook geweten. Als u dus graag melk lust hebben wij nog één ding te zeggen: "verhuis naar Finland, gij melkmuil".

Naar aanleiding van het opnoemen van verschillende soorten melk kwam de levenscyclus van de geit ter sprake. Zoals wij allemaal weten, is de geit een zoogdier[4]. Discussie brak echter los over hoe men het jong van een geit dan wel niet zou noemen. Woorden als "lam", "jong", "mini", "welp" en "kalf" vlogen door de lucht alsof ze gratis zijn. Gelukkig weten wij beter. Het is wel duidelijk een geitenlarve. Ook hiervoor keken we ter bevestiging naar de NWG, die ons een vette knipoog schonk. We zijn dan ook twee zeer schone deernen. Op de afbeelding kan u de levenscyclus van de geit waarnemen. Hopelijk is hiermee de kous af.

Het was zover. We werden op de proef gesteld. Zo wisten we meteen ook hoe al die arme muizen/ratten zich voelen. Tien bekertjes, elk met een wit gekleurde vloeistof, werden ons voorgeschoteld - nee het was geen sperma, hoewel Iris de drang niet kon weerstaan dit even op te rakelen. De groep veegde het onderwerp gelukkig snel van tafel. Wat volgde is met moeite te vatten. Magen werden gekeerd en voormalige kaaskroketter (met Affligemkaas, een aanrader!) kwamen net niet tevoorschijn. We besparen u de details. Enkele quotes vatten het misschien voor u samen:

Wij willen chocomelk. #diversiteit.
We hebben #cravings naar moedermelk.
Dat vind ik maar #magertjes.

We moeten tot onze grote schaamte bekennen dat we slechts vijf van de tien vloeistoffen konden identificeren. Wat volgde was een uitleg over de verschillende soorten melk. Een samenvatting: Karnemelk is vies. Koemelk is noch

gezond, noch ongezond, en niet noodzakelijk. Kokosmelk is lekker, maar allerm minst duurzaam. Onvruchtbare mannen kunnen geitenmelk drinken om hun verouderingsproces tegen te gaan. Mensenmelk is duidelijk voor baby's en sojamelk bevat bepaalde hormonen die vrouwelijker zouden maken. Ook hier zouden we u kunnen bedienen van een scala aan statistieken en bewijsstukken, maar voor deze mag u ons gerust op ons woord geloven. Of Wikipedia raadplegen.

De avond werd besloten met een klein uitdeelmomentje van de geopende bussen melk. Het deed ons denken aan een tupperware-avond. De verkopers in kwestie haalden alles uit de kast om hun koopwaar te kunnen kwijtraken (het leek bijna alsof ze het reeds voor de spiegel hadden geoefend). Wij zijn dan ook collectief tegenstander van voedselverspilling, dus kwam dat even goed uit zeg. We voelden ons op ons gemak en eindigden met een eerder positieve noot: niet alle zuivelproducenten bedoelen het slecht. Sommigen proberen zelfs wel goed te doen. Zo kwam ook aan deze mooie dag een einde. Moe maar voldaan keerden we huiswaarts, om te dromen van die kaaskroketter (met Affligemkaas, echt een aanrader!)...

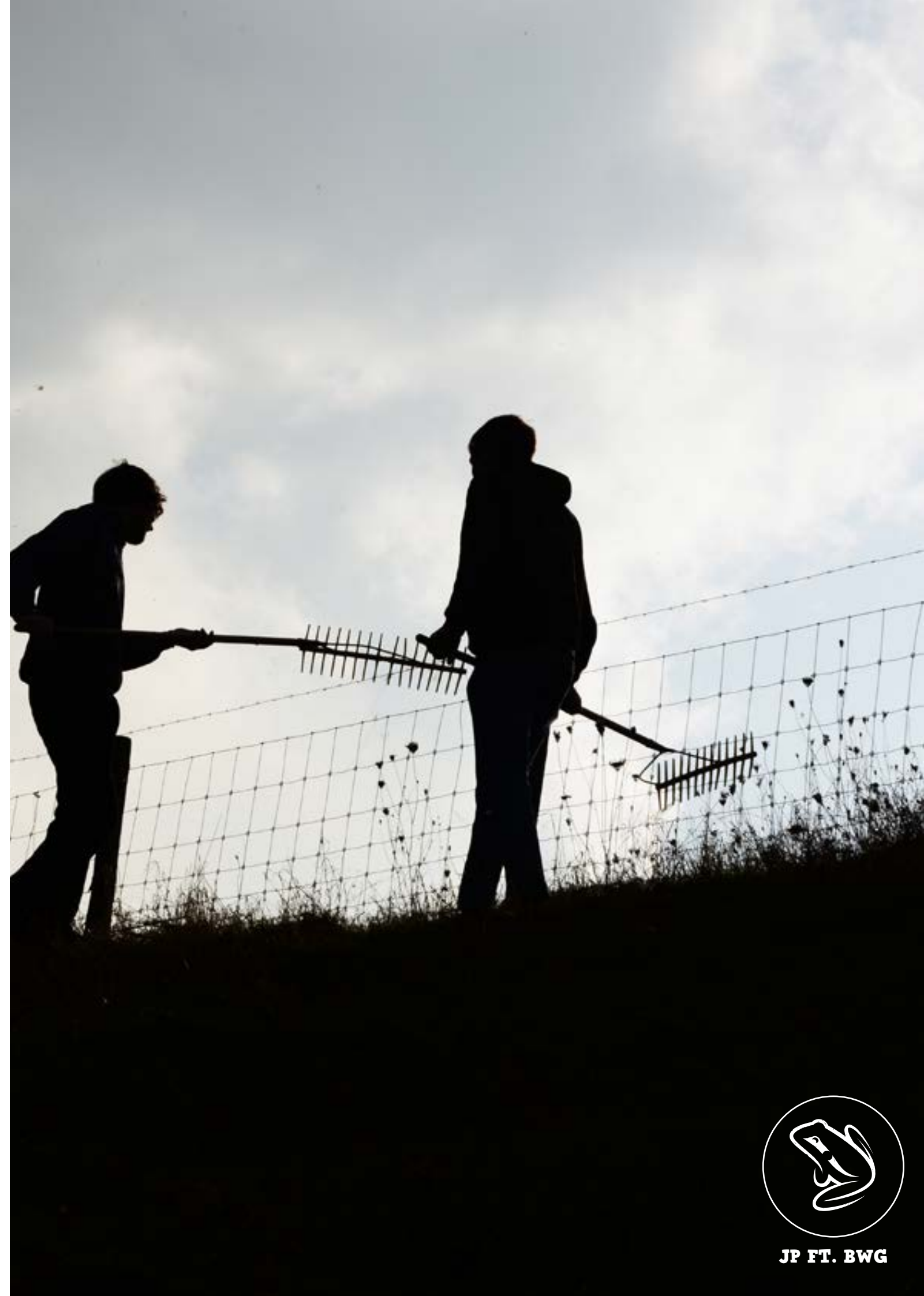

[1] Voor cijferlovers en excelfetisjisten, zie Euglena Lente 2018.

[2] De persoonsnamen in dit artikel zijn puur fictief. Elke gelijkenis met de werkelijkheid berust op louter toeval.

[3] Wij zijn ook maar simpele Vlamingen, weten wij veel waar die gletsjers wonen. De Geograaf die op het moment van schrijven aanwezig is, zit met twijfels. Waarover weten we ook niet.

[4] Bij twijfel of scepticisme (is dat zelfs een woord? Wij zijn ook maar simpele Vlamingen), contacteert u best even de NWG.

Heel wat JNM'ers zouden graag wat meer beheer doen in hun afdelingen. Maar omdat velen niet goed weten hoe hieraan te beginnen, geven de BWG en JP graag een korte handleiding. Op deze tijdlijn vind je voor iedere leeftijdsgroep de meest gebruikelijke activiteiten. Ieder natuurgebied heeft wel zijn eigen beheersplan en methode, dus soms kan de periode een beetje verschillen.

*** Let op het broedseizoen ! van 15 maart tot 30 juni**

Om een beheeractiviteit te plannen, kan je contact opnemen met volgende personen. Zij kunnen je helpen met het plannen, het materiaal en uitleg.

- ## DE JP-KATERN

Deze katern is de eerste van een nieuwe reeks. Verzamel ze allemaal en deel je kennis!

- Hoe werkt het? Goede vraag! Het gaat als volgt...
- Haal deze dubbele pagina voorzichtig uit de Euglena.
- Breng de tijdlijn mee naar een vergadering waar je je activiteitenkalender samenstelt.
- Plan je piep-, ini- of grote leden-activiteit
- Hang de achterkant (of de voorkant, die is ook mooi) van deze katern als poster boven je bed, of verzamel ze in een mapje.

JP FT. BWG

W E D S T R I J D

DOE NU MEE EN WIN EEN KAASKROKET⁵!

Vul deze zin aan. De meest originele inzending wint.

“Als Iris een koe zou zijn, dan... [uw aanvulling]”

Inzendingen kan u verzenden per elektronische post naar jolotanker@jnm.be met als onderwerp “Als Iris een koe zou zijn” of per gele briefkaart naar:
JNM vzw tav Jolotanker - Kortrijksepoortstraat 192, 9000 Gent.

[5] Met Affligemkaas, een aanrader!

ENDE GELÄNDE, TOT HIER EN NIET VERDER

6500 mensen. Zoveel volk deed eind oktober mee met Ende Gelände, de grootste actie van burgerlijke ongehoorzaamheid ooit tegen bruinkoolontginning. Onder hen, minstens 6 JNM'ers (oude sokken buiten beschouwing gelaten), waaronder de auteur van dit artikel. Een verslag vanuit de frontlinie van de klimaatbeweging.

door Eva Beyens

Eerst een korte toelichting voor de dummies. Dit verhaal speelt zich af in het Duitse Rijnland, bij de grootste open bruinkoolmijn en CO2-bron van Europa. Ze grenst vlak aan het stokoude en mediagenieke Hambacher Forst. RWE, energiegigant en mijnuitbater van dienst, knabbelt het bos systematisch weg door delen te kappen om de onderliggende bruinkool te ontginnen. Tot nu toe ieder jaar. Buiten dit jaar. De jarenlange bezetting van het woud heeft de kap nooit volledig kunnen tegenhouden. Een rechtszaak die erop stoelt dat het bos als thuis van de zeldzame Bechsteins vleermuis beschermd moet worden, doet dat nu voorlopig wel. Maar laten we niet te ver afdwalen. De strijd tegen de kap van 'Hambi' en voor de onmiddellijke uitfasering van bruinkool zijn duidelijk fundamenteel met elkaar verbonden. En die laatste, daarvan is Ende Gelände het grote voorbeeld. Tijdens deze jaarlijkse massa-actie leggen activisten de ontginning stil door de mijn, of zijn infrastructuur, fysiek te blokkeren. Deze keer namen in totaal (inclusief de ondersteuning op het basiskamp) ruwweg 7500 mensen deel, waarvan zo'n 4000 meer dan een volledige dag lang een cruciale spoorweg hebben bezet.

Op kamp

Maar dat was niet mogelijk geweest zonder de nodige ondersteuning en voorbereiding. Daarvoor diende het basiskamp, dat het best te vergelijken valt met een festivalterrein: een groot veld met een kampeerzone met dixietoiletten, klaptafels en banken, hier en daar een vuurkorf, en circus- en kleinere tenten die plaats boden aan onder andere briefings, eerste hulp, legaal advies, perszaken, keuken en warme bakker.

Zoiets op poten zetten is geen fluitje van een cent. De plek die de politie had voorgesteld, was ongeschikt, dus werd het kamp elders opgezet. En op woensdagnacht, 24 oktober, ont-

ruimd. Daarbij nam de politie onder andere een circustent in beslag. Op amper een dag tijd verplaatste het volledige kamp enkele kilometers. "They try to stop us, but we keep coming back", zoals het protestlied luidt.

De dagen voor de actie stroomden de activisten toe om zich te organiseren en voor te bereiden. Tegen vrijdagavond waren daar alle groepen gevormd, alle informatie verspreid, en alle kenmerkende mondmaskers en witte pakken uitgedeeld. De verwachtingen waren hooggespannen.

Voorwaarts, mars

Vooraleer ik het verloop van de actie uit de doeken doe, is een disclaimer op zijn plaats. Een officieel non-hiërarchische actie met de omvang van Ende Gelände is altijd tot op zekere hoogte een chaos waarover niemand een compleet overzicht heeft. Ik beschrijf de actie dan ook voornamelijk vanuit mijn eigen ervaringen, aangevuld met wat ik achteraf hoorde van anderen. Dit verslag is mijn nederige interpretatie van de feiten, waarvan ik niet eens volledig op de hoogte ben. Het is dus allesbehalve allesomvattend, en waarschijnlijk niet compleet accuraat. Maar ik doe mijn best.

Zaterdagochtend, 25 oktober. Ik stel me op bij mijn collega-activisten, allen uitgedost in witte pakken. We torsen rugzakken met slaapzak en hopelijk genoeg eten mee, want het plan is om te overnachten op de blokkade. Ik vertrek met het merendeel van het volk samen in een massaal lange mars, enkele andere groepen gaan elk hun eigen weg. We zullen ettelijke kilometers wandelen door dorpen en velden, zingend en scanderend, en af en toe swingend op de beats van de samba. Het duurt echter niet lang voor de politie ons tegenhoudt. De stilstand vormt een welkome pauze, al zorgt het waterkanon

Je kan je afvragen waarom de activisten elk jaar weer als een wit leger komen opdagen. De officiële uitleg -voor zover die bestaat- ken ik niet, maar ik kan er zelf wel verklaringen voor bedenken. De stofpakken en mondmaskers beschermen in de eerste plaats tegen vuil en pepper spray. Dat laatste is waarschijnlijk het relevantst, ook al is het wel degelijk zeer stoffig in de mijn. Na een pepper spray-douche kan je het pak uitdoen en zitten je kleren niet voor de rest van de actie onder het pikkende goedje. Verder maakt het de actievoerders makkelijk om medestanders te herkennen, en de politie moeilijk om afzonderlijke activisten te herkennen. Als er een pipo zo slim is geweest om een officier bijzonder hard te ambeteren, is het voor laatstgenoemde op die manier moeilijker om die specifieke pipo uit het pipoleger te plukken en die te viseren. Verder maken de mondmaskers je onherkenbaar op foto's, zijnde van de pers of van de politie. De fancy Ende Gelände-outfit is dus niet zomaar een fashion statement.

dat achteraan wordt opgesteld ervoor dat we het niet al te knus krijgen. Uiteindelijk leiden onderhandelingen tot een akkoord: de politie zal niet tussenkomen als we ons aansluiten bij de legale demonstratie. De slang trekt zich weer op gang.

En... actie!

Op een gegeven moment steken we een brug over. Ik zie de rijen voor me zich ontbinden en het veld voor ons overrennen. Ze proberen tussen de agenten op de heuvelrug erachter heen te lopen. Met brute kracht, pepper spray en een waterkanon probeert de politie hen tegen te houden. Het is als een krioelende zwerm van duizenden mieren.

In de chaos ga ik mee met een groep die de heuvelrug niet overgaat en afbuigt, nog steeds in richting van de legale demonstratie. De politie begint ons langs achter en opzij in te sluiten. Het is een van hun geliefde tactieken om een hoop activisten simpelweg te omsingelen. We zijn hiervoor op onze hoede en waaiëren uit om meer plek in te nemen. Als je dan toch ingesloten wordt, is het beter om ervoor te zorgen dat er zoveel mogelijk agenten nodig zijn om de groep in bedwang te houden. Die kunnen dan al geen andere activisten meer in de weg staan. Zo zijn ook de geïmmobiliseerden van nut voor het groter geheel. De politie beslist hierop dat de mars niet langer legaal is en blokkeert de weg voorwaarts. Ze kondigen aan dat niemand weg mag en er arrestaties zullen vallen, behalve als iedereen weer als een mars dezelfde weg terug neemt.

De situatie is onverwachts en onoverzichtelijk. Onder grote tijdsdruk komt een vergadering samen van afgevaardigden, zoals bij de trainingen is ingeoeft. Een deel van de groep wil blijven en met een zitblokkade de politie bezighouden. Anderen willen door de politielijn proberen te breken of teruggaan in de hoop later nog tussen de agenten door te kunnen glippen. Er komt geen consensus. De politie duwt en slaat ons dichterbijeen. De informatie wordt verspreid dat het volgens onze scouts, die van buitenaf overzicht behouden, niet supernuttig is om daar te blijven. Maar het is vooral uit solidariteit met wie daar echt niet wil blijven dat al wie spontaan met een zitblokkade was begonnen, rechtstaat. Uiteindelijk vertrekken we toch terug richting het kamp. Uiteraard maximaal lanterfantend om de politie toch zoveel mogelijk op te houden. Een groep achteraan besluit om gewapend met een frisbee toch een blokkade te houden in de vorm van een picknick voor het klimaat. Totdat de politie ook hen uiteindelijk agressief verderduwt.

Op hetzelfde moment zijn sommige demonstranten, waaronder ouderen en kinderen, zo goed als ongehinderd de mijn ingewandeld, en blokkeren op die manier een graafmachine. Een autonome groep bezette een tweede. Nog een andere meute werd elders compleet ingesloten door de politie. Tientallen worden gearresteerd, twee moeten naar het ziekenhuis. Zo kan dezelfde actie voor andere groepen toch ongelooflijk verschillend uitdraaien. Daarom bestaat het antirepressieteam, dat klaarstaat om wie slechte ervaringen heeft opgedaan, op te vangen.

Heel wat groepjes kunnen achteraf, doordat de politie zijn aandacht zo moet verdelen, toch nog hun linies omzeilen en op eigen houtje de reïnsponen van RWE via alternatieve routes bereiken. Daar sluiten ze zich aan bij de blokkade van de activisten die eerder over de eerste heuvel en de glooiingen, snelwegen en velden daarachter waren geraakt. Ook een groep die een andere weg dan de grote mars had genomen, was erbij. 's Avonds vertrekt er vanuit het kamp nog volk naar de sporen om daar te overnachten en voedsel en water binnen te smokkelen. Ongeveer tweeduizend mensen (politie niet meegerekend) bren-

foto's: Simon Clement

gen er de nacht door. De reddingsdekens waarin de bundeltjes actievoerders zich hebben gewikkeld, ritselen in de ijzige wind.

De actie duurt officieel tot zondagmiddag. Een deel van de dapperen die in de vrieskou op de sporen hebben overnacht, druppelen per shuttle het kamp binnen. Velen wandelen in een machtige mars naar het kamp. Wanneer ze naderen, haasten activisten van het kamp zich naar de weg om een juichende erehaag te vormen. De boomboxauto laat een feest losbarsten, vrienden vallen elkaar in de armen. Op hetzelfde moment zorgt een groep die achterbleef en zich vastketende aan de sporen ervoor dat er tot half vijf in de namiddag geen bruinkool naar de energiecentrales gebracht kan worden.

We are unstoppable, another world is possible

Ende Gelände was een overwinning. Meer dan 6500 deelnemers hebben de mijn voor een dag stilgelegd en RWE kopzorgen bezorgd. De media bevestigen de boodschap: kool is een doodlopend pad. Bovendien hebben we op Ende Gelände krachtige banden gesmeed en ervaringen opgedaan waar we ons aan kunnen optrekken en die smaken naar meer.

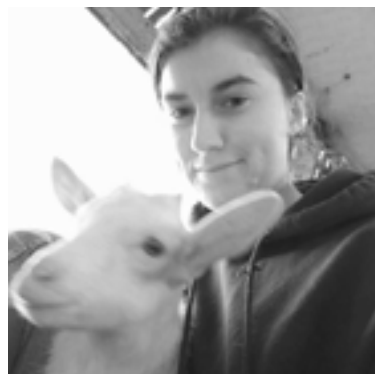
Dit was niet het einde. Dit was nog maar het begin.

Beginnt het bij jou ook te kriebelen? Blijf op de hoogte van milieuacties en -evenementen via de nieuwe MWG-kalender, die je via jnm.be/mwg vindt onder 'projecten'. Hierop komen milieugetinte activiteiten van alle slag en van over heel Vlaanderen. Iedereen kan evenementen aandragen! Meer specifiek geïnteresseerd in Ende Gelände? Schrijf je dan in voor hun nieuwsbrief via ende-gelaende.org.

WEEKENDJE DUURZAAM LANDBOUWKAMP

Minder dan 24u thuis van kamp in Hongarije en met al een halve school-dag achter de rug, nam ik - gewapend met trekkingrugzak en trouwe plooi-fiets - de trein naar Diest. Kwestie van het gevreesde zwarte gat geen kans te geven ;) De centrale vraag van deze duurzaam landbouwkamp-editie, “is duurzame vlees- en zuivelproductie mogelijk?”, sprak mij direct aan en door de combinatie van MWG- en schoolmaterie, de ideale manier om op een niet al te bruuske manier de overgang van kampenzomer naar schooljaar te maken.

door Ina Stekelorum

De weg vinden naar de kampplaats bleek moeilijker dan Elias dacht, maar dankzij onze hulpvaardige Floriaan, aka de zoon van een pionier in de biologische landbouw¹, raakte iedereen uiteindelijk (niet voor donker) ter plaatse. De tenten stonden opgeslagen vlakbij bioboerderij het Bolhuis in natuurgebied Dassenaarde in Molenstede. Na nog een gezellige babbel met verse fruitsla, kropen we op tijd onder de wol. Haha! Nee, sorry, zo back to the roots is duurzaam landbouwkamp niet. We hadden allemaal ons matje en slaapzak bij ;)

Bijna-bio-boerderij de Ploeg

Na een heerlijk eerlijk zonovergoten ontbijt met wijds uitzicht op de omliggende weilanden, vertrokken we naar onze eerste boerderij-afspraken: zuivelbedrijf De Ploeg. Drie uur hingen we aan de lippen van gepassioneerd industrieel ingenieur en landbouwer Ronny die vertelde over de wondere wereld van bacteriën en zijn deelname aan een onderzoeksproject over probiotica. Mensen met chronische darmproblemen komen van heinde en ver voor zijn helende producten.

¹ Johan D'Hulster, de vader van Floriaan, startte in 1982 het biologisch tuinbouwbedrijf Akelei in Schriek. Jaarlijks worden er ongeveer 60 verschillende soorten groenten geteeld.

De Ploeg is (nog) geen officieel erkende bioboerderij, want aan zo'n biolabel zijn heel wat voorwaarden verbonden, maar toch moet Ronny, door zijn denk- en werkwijze, vechten tegen heel wat tegenkanting van gangbaar boerende collega's. In de jaren '90 besliste hij om duurzamer te boeren, met maïs als vertrekpunt voor de transitie van zijn bedrijf. Koeien die vooral ingekuilde maïs eten, hebben ook eiwitrijke soja nodig om gebalanceerde voeding te krijgen. Die kan echter vervangen worden door een mengsel van gras en klaver zodat geen soja meer geïmporteerd moet worden. Ronny merkt dat niet enkel het milieu, maar ook zijn koeien wel varen bij het nieuwe voeder. In plaats van 5 jaar, blijven ze nu minstens 7 jaar in productie. Als ze niet in de wei staan, lopen de koeien van de De Ploeg in een nieuwe serrestal die ze binnenkort wordt beplant. Mest wordt ter plaatse verwerkt in een vergister. We waren ook getuige van een bevalling (voor velen een primeur) en na een heerlijk ijsje kropen we terug op ons stalen ros.

Het Bolhuis²

Eigenaar van het Bolhuis, Kurt Sannen, luisterde ons middagmaal op met rake, tot nadenken stemmende vragen over

² Kurt verwoordt op de website* van het Bolhuis zijn bedrijfsvisie als volgt: “In de loop der eeuwen ontstond een grote diversiteit aan rassen van boerderijdieren over heel de wereld. Ook in ons land kennen we nog steeds een grote verscheidenheid die getuigt van de veefokkerskunsten van onze voorouders. Helaas wordt deze verscheidenheid ernstig bedreigd door de industrialisering van onze landbouw. Slechts een beperkt aantal rassen staan nu in voor het overgrote deel van de landbouwproductie. Hiermee verdwijnen echter specifieke eigenschappen zoals smaak, weerstand tegen ziektes, aanpassing aan diverse omstandigheden. Dit leidt tot een verschraling in het aanbod aan landbouwproducten en op onze boerderijen. De stichting Levend Erfgoed zet zich in voor het behoud van deze bijna verdwenen rassen van runderen, schapen, geiten en kleinvee. Natuurboerderij het Bolhuis is ook een echte Levend Erfgoedboerderij. Het Bolhuis wil een ark zijn voor deze bijna verdwenen rassen. In de eerste plaats is het Bolhuis één van de voornaamste fokkerijen van Kempische runderen en Ardense Voskoppen. Deze dieren vormen het gros van de veestapel. Daarnaast wordt er ook kleinvee gehouden.”

* <http://www.bolhuis.be/over-ons-2/>

voedsel. Nadien knuffelden we zijn border collies en bewonderden de kalfjes. Ook woonden we het inbrengen van een vaginale sonde bij. Die verwittigt de landbouwer via gsm als de kalving nadert, zodat die indien nodig hulp kan bieden. In tegenstelling tot bijvoorbeeld het Belgisch Witblauw waar bijna alle kalfjes via keizersnede ter wereld komen, kunnen de koeien op het Bolhuis normaal zelfstandig op natuurlijke wijze kalven, maar het ging om een jonge, eerder kleine koe dus liever het zekere voor het onzekere nemen.

De werking van de boerderij kan je eenvoudig samenvatten: de koeien worden zo extensief mogelijk gehouden in het natuurgebied. Dit betekent dat ze zo weinig mogelijk op stal staan en de boer geen dagelijkse zorgen heeft voor bijvoorbeeld voeding. De situatie in de vrije natuur nabootsen dus. Ons huidig landbouwsysteem en de beperkte grond hebben er echter voor gezorgd dat veeteelt tegenwoordig bijna altijd intensief is en de dieren op zo'n kort mogelijke tijd slachtrijp moeten zijn. De zoogkoeien van het Bolhuis fungeren dus eigenlijk als natuurbeheerders en produceren melk voor de kalveren. Eens volgroeid, worden ze geslacht en wordt het vlees lokaal verkocht.

Na een voedzame spaghetti kijken we rond het kampvuur naar de documentaire “Ceci n'est pas une patate” over de uitdagingen van de hedendaagse landbouwsector, met getuigenissen van boeren wereldwijd.

Klaver is ook positief voor de kwaliteit van de grond. Rhizobiumbacteriën in wortelknollen van vlinderbloemigen, waartoe klaver behoort, zorgen dat meer stikstof wordt opgeslagen. Klaver telen betekent ook dat er geen kunstmest meer wordt gebruikt want anders verbranden de wortelknollen.

Geiten kijken in 't Goerenhof

Zondag startte met een bezoek aan biologische geitenboerderij 't Goerenhof, dat ook landbouw combineert met natuurbeheer. Bijproducten zonder waarde worden zoveel mogelijk vermeden. Naastgelegen kaasmakerij Kardistel verwerkt de verse geitenmelk tot rauwmelkse kazen. De wei (een bijproduct van kaas) die tijdens het productieproces afgescheiden wordt, dient als voeder voor de varkens. In de agro-industrie wordt wei soms gedroogd zodat de voedingsstoffen gerecupereerd kunnen worden en bijvoorbeeld toegevoegd aan sport- of diervoeding. Vaak belandt deze echter nog in de riool omdat de transportkosten voor wei, grotendeels water, onrendabel zijn.

Nog niet algemeen geweten is dat geiten - in tegenstelling tot koeien, die jaarlijks moeten kalven, of merries die enkel melk geven wanneer het veulen in de buurt is - tot 4 jaar kunnen worden doorgemolken zonder lammetjes te krijgen

Na een heerlijke lunch in het gras naast de kudde, fietsten we door naar hoeve het Blokhuis waar we deelnamen aan een rondleiding georganiseerd voor de dag van de landbouw. Hier kregen we meer info over het concept CSA: Community supported agriculture. Daarbij betalen klanten aan het begin van het jaar een vast bedrag zodat de boer zeker is van startkapitaal en afzetmarkt. Doorheen het jaar kan je dan zelf verse groenten en fruit komen oogsten. De avond sloten we terug af rond een gezellig kampvuur.

Met spijt in het hart, maar wat interessante informatie en gezellige momenten rijker, vertrok ik maandag iets na 6u stiltes naar het station. Klaar voor nieuwe avonturen.

foto's: Floriaan D'hulster en Emile Sonneveld

JNM(STER) GOES STRANGE

door Femke Lootens

Ik schrijf dit stukje vanuit Toulcuv dvur, een ecoboerderij in Praag, waar het bureau van Youth and Environment Europe (YEE) is gebaseerd. Terwijl ik dit schrijf, hoor ik buiten kinderen en komt de kat via het raampje naar binnen. Het ruikt naar hooi en zonnige herfstsdagen. Dit is een groene oase aan de rand van Praag. De volgende 11 maand zal ik vanuit hier YEE's 43 lidorganisaties, allen Europese jeugdorganisaties die actief zijn rond natuur en milieu, ondersteunen. De JNM is een van YEE's lidorganisaties, en heeft daarbovenop mee de beurs van de Europese Commissie geregeld zodat ik hier kan vrijwilligen.

Opnieuw beginnen en “reverse culture shocks”

In een ander land wonen geeft je de mogelijkheid om jezelf opnieuw uit te vinden. Zelf hou ik erg van die ‘frisse start’ die een totaal onbekende omgeving geeft. Ik studeerde twee jaar in Nederland en liep vier maanden stage in Costa Rica. Als gevolg daarvan maakte ik mij de Nederlandse directheid en de Costa Ricaanse ‘Pura Vida’ mentaliteit eigen. Toen ik tijdens mijn stage in Costa Rica hoorde over de mogelijkheid om een jaar Erasmus+ vrijwilliger te zijn voor Youth and Environment Europe (YEE) in Tsjechië, was ik dan ook direct geïnteresseerd en meldde ik me aan. Zes maand later zat ik met een “reverse culture shock” in België toen ik te horen kreeg dat ik geselecteerd was. Ik moet eerlijk toegeven dat ik toen met serieuze twijfels zat. Wilde ik echt mijn net opgebouwde leven in België verlaten, me nog eens aanpassen aan nieuwe omstandigheden, nieuwe vrienden maken, oude vrienden kwijtraken?

Dan toch in Tsjechië beland

Ondanks alle twijfels zit ik toch hier in Tsjechië en niet in ons gezellige België. Waarom? Omdat ik werkervaring

opdoe en een internationaal netwerk uitbouw in het domein waarin ik later wil werken. Omdat ik me wil inzetten om andere jongeren te engageren voor een duurzamere toekomst. Omdat een nieuwe taal leren (zelfs een moeilijke als Tsjechisch) voldoening geeft. En omdat ik al mijn vorige buitenlandervaringen voor geen geld zou willen missen.

Tot nu toe heb ik nog geen spijt gehad van mijn vertrek. Soms is het moeilijk om alle leuke dingen te zien passeren die vrienden in België en Nederland doen en mis ik het om zomaar langs te lopen bij iemand thuis. Soms voel ik me onbeholpen als ik de Tsjechische aanwijzingen in de winkel/zwembad/openbare ruimte niet versta. En soms... mis ik de Belgische en Nederlandse fietspaden.

Bijzondere skills

Toch fiets ik elke dag met plezier door de Praagse bossen naar mijn kantoor. Ik geniet van mijn werk bij YEE en de mogelijkheden die het mij geeft. Om enkele voorbeelden te geven: ik schreef mee aan een funding application voor de Europese commissie, ben ondertussen Wordpress, Joomla en Mailchimp (website- en nieuwsbriefprogramma's) expert, en leerde hoe een

internationaal jongeren-netwerk zoals YEE functioneert. In december ga ik met de European Youth Delegation naar de klimaatconferentie in Polen en er liggen ook twee trainingen rond grassroots milieubewegingen en jeugdparticipatie in het verschiet.

Op persoonlijk vlak ben ik mijn lange-afstand-vriendschap-onderhouden skills nog wat meer aan het verfijnen met skype, mail en vele whatsapp-berichten. Gelukkig is Praag niet zo ver weg en is er voor elke maand in 2018 al bezoek gepland. Tegelijkertijd is het alleen-zijn in zo'n buitenlandavontuur ook een mogelijkheid om eindelijk echt eens te doen/leren wat je altijd al wou. Ik sloot me aan bij de lokale klimaatactivisten en ging deze week naar een bijeenkomst van internationale feministen in Praag. Op het lijstje staan verder nog: leren coderen, yoga cursus en heel misschien eindelijk dat rijbewijs eens halen.

Spring in dat buitenlandavontuur

Iemand vertelde me dat een Erasmus+ vrijwilligersproject de perfecte mogelijkheid is om jezelf op persoonlijk en professioneel vlak te ontwikkelen zonder de financiële en professionele druk die gepaard gaat met een kosteloze stage of een echte werkpositie. Dat vat het helemaal samen voor mij. Mijn boodschap aan alle JNM'ers is dan ook: kijk eerst wat het European Solidarity Corps en/of YEE je te bieden heeft, en spring, grijp je kans,

European Solidarity Corps

Het European Solidarity Corps is een programma van de Europese Unie dat jonge mensen (18 tot 30) de mogelijkheid geeft om te vrijwilligen of werken in hun eigen land of in het buitenland. De projecten waarvoor je je kan aanmelden, hebben allemaal een sociaal-maatschappelijke of een ecologische impact. De vrijwilligers krijgen accommodatie, transport, eten en zakgeld via een beurs van de Europese commissie. Als werknemer binnen het European Solidarity Corps krijg je een normaal loon.

Als je interesse hebt kan je altijd een kijkje nemen op de website van European Solidarity Corps of JINT.

zoek en plan tot je een organisatie/project/land vindt dat bij je past. Een plek waar je een positieve verandering zal achterlaten en die je zal helpen groeien. Als het zover is, laat me dan weten wat voor invloed je buitenlandavontuur heeft gehad. Want dat het je zal veranderen, dat beloof ik je.

Warme herfstzongroeten uit Praag,
Femke

Over YEE

YEE is een internationaal platform voor 43 jeugdorganisaties uit 26 landen die activiteiten rond natuur en milieu organiseren. JNM is een van de lidorganisaties die YEE hebben opgericht in 1983. YEE heeft een erg gelijkaardige structuur als JNM maar dan een niveau hoger. Beslissingen worden genomen door de board, die bestaat uit vrijwilligers uit de lidorganisaties en door de lidorganisaties die aanwezig zijn op de Annual Meeting. Hiernaast is er een 'Office' met een Secretary General, een Volunteer Coordinator en twee European Solidarity Corps vrijwilligers die de beslissingen van de board uitvoeren en het dagelijks reilen en zeilen van de organisatie verzorgen.

JNMs kunnen deelnemen aan alle trainingen georganiseerd door YEE, mee de strategie van YEE uitdenken tijdens de Annual Meeting, mee projecten opzetten en uitvoeren en tenslotte, als ze echt gebeten zijn, een jaar deel uitmaken van de internationale YEE Board.

Vragen? Stuur een mailtje naar femke@yeenet.eu en insect@jnm.be

hiernaast EEN KLANKGEDICHT

door Lennert De Vroey

BOOM

POPULIER

eik wilg aalbes

PRUIM

n0 _____ ot

es abeel venijnboom hemlock boskers moseik

Zeeuwse BLAUWE

linde larix linde larix linde LARIX

LORK!

plataan doorn schijnbeuk berk moerbij appel iep

vijg vogelkers moseik els schietwilg den es walnoot

den peer walmoot wilg kers

kaki liguster HAAGBEUK

SPAR!

RvB KORT

De RvB, wat is dat nu eigenlijk voor een beest? De drie letters zouden tal van betekenissen kunnen hebben, zoals bijvoorbeeld Rotterdamse voetbalbond, residentieel vastgoedbeheerder, de vermelding radar op vaarbevijs... en een hoop andere samengooisels die vermoedelijk nog minder bij jullie oproepen dan de op zich al relatief gecompliceerde structuur van JNM. Voor de anciens klinkt de RvB echter als muziek in de oren. Voor hen verwijst het namelijk naar de Raad van Bestuur van JNM, en dat betekent gezelligheid, veel vergaderen, af en toe eens een moeilijke beslissing, maar vooral veel liefde, engagement en verantwoordelijkheidszin. Wat wil je als JNM'er nog meer?

door Iris Van Cleuvenbergen

De RvB bestaat in 2018-2019 uit 13 mensen. Je vindt er de voorzitters van de 9 ploegen (zie HB-kort) en de 3 bondstoppers. Dat zijn maar 12 mensen, denken jullie nu ongetwijfeld? Fout! De praktische ploeg heeft dit jaar 2 co-voorzitters die beiden in de RvB zetelen (zie hieronder), dus dat brengt het totale aantal RvB'ers op 13. Maandelijks komt deze groep samen om na te denken over het beleid van JNM. Klinkt dat allemaal nogal vaag in de oren? Geen probleem, daarvoor werd deze rubriek in het leven geroepen! Hieronder vind je een beknopte samenvatting van alles waarmee de RvB zoal bezig was de laatste maanden. Dit jaar kwamen we wat later op gang dan gewoonlijk. Lag dat aan alle wilde vakantieplannen? Aan de weerslag van congres ("wow, waar ben ik nu weer aan begonnen")? Aan de iets te druk bezette bondstoppers? Geen idee, maar eens we vertrokken waren, gingen we in elk geval hard. Zo kwamen er

maar liefst 2 RvB-infomomenten (want ja, hoe kan je nu alle RvB'ers tegelijk samenkrijgen in augustus/begin september?), gevolgd door een knaller van een RvB-midweek eind september. Daar werden we ingeleid in onze taken als RvB'er en ploegvoorzitter en kregen we een blitz-overzicht van wat er de voorbije jaren al werd besproken binnen de RvB, zodat we het roer niet ineens volledig om zouden gooien zonder over alle informatie te beschikken. Hiervoor maakten we gebruik van een paar leuke methodiekjes – niet altijd even veilig of verantwoord -, maar de aandacht bleef wel bij de zaak. Ooit al gescheurd spleetje op een trap gespeeld? Waarschuwing: do NOT try this at home ;) Na deze informatieve maar vooral ook plezante week was het tijd voor het echte werk: de eerste RvB-vergadering op 2 oktober in het bondssec. Daar kwamen de volgende puntjes aan bod:

.....

De PP/praktische ploeg ziet het dubbel

Na een noeste zoektocht op het congres die uitmondde in eerst geen en dan één nog twijfelende PP-voorzitter, gebeurde het ondenkbare: er waren niet geen, niet één, maar zelfs 2 kandidaten voor het PP-voorzitterschap! Hierop volgden een reeks onderlinge overleggen, en uiteindelijk kozen de 2 kanjers ervoor om co-voorzitters te worden. Allemaal goed en wel, maar kunnen die dan ook allebei in de RvB zetelen? Wij vinden van wel, mits er maar één iemand stemt wanneer er officiële beslissingen genomen worden. Zo proberen we te vermijden dat de PP disproportioneel veel invloed krijgt op beslissingen die eigenlijk alle ploegen en bij uitbreiding de ganse JNM aanbelangen, maar houden we ook in het achterhoofd dat de meeste puntjes tóch zullen worden doorgecommuniceerd. We denken dat het de samenwerking tussen beide voorzitters alsook het welzijn van de hele praktische ploeg ten goede komt als beide co-voorzitters dezelfde informatie uit eerste hand te horen krijgen. Bovendien is iedereen welkom op RvB-vergaderingen en hebben ook niet-RvB'ers een raadgevende stem, dus dan is het moeilijk om één van beide uit te sluiten.

In elk geval is er genoeg werk binnen de PP om twee mensen bezig te houden, dus dubbel voorzitterschap = dubbele practical power? Het vertrouwen van de RvB hebben ze in elk geval al mee.

't Is diversi-tijd

Joepie, JNM kreeg het goede nieuws dat er extra centjes binnenkomen om een heus diversiteitsproject op poten te zetten! Hé-le-maal in lijn met onze langetermijnplanning/onze blokken, alsof we het al jaren hadden voorspeld...

Nog meer centjes aka Paul Simon and The Sound of Money

En niet alleen voor diversiteit kwamen er centjes binnen: we kregen ook een donatie van dé enige echte Paul Simon (ja, die van Simon & Garfunkel). 25.000 dollar, daar kan een JNM al wel eens iets mee doen. De RvB bezong al zijn lof al en stuurde het beeldmateriaal rechtstreeks naar hem op, maar ook via deze weg: merci, Paul!

En vergeet vooral je vragen en/of opmerkingen niet door te sturen naar bovo@jnm.be. Of kom gewoon zelf eens een RvB bijwonen (ook daarvoor: bovo@jnm.be). De RvB is er namelijk voor alle JNM'ers en verwelkomt input allerhande dan ook met open armen!

Blokken waar zelfs Ben Crabbé tegen verbleekt

De RvB'ers van vorig jaar discussieerden er al over tot ze grijs haar kregen, en ook de beleidsdag op 6 mei stond volledig in hun teken: de blokken! Deze blokken staan elk voor een prominent thema in de beleidsnota, een overeenkomst die we hebben met de Vlaamse overheid (Afdeling Jeugd), waarin de plannen van JNM voor de komende jaren worden ontsluiterd en waar we dan in ruil subsidies voor krijgen. In 2017-2018 werden deze thema's geïdentificeerd en op een tijdlijn gekleefd. Zo weten RvB'ers en HB'ers van de komende jaren (elke beleidsnota loopt over meerdere jaren) aan welke thema's ze extra aandacht moeten besteden tijdens hun mandaat. Dit jaar zijn die thema's stabiele en gemotiveerde afdelingen, interne communicatie, inhoud en diversiteit. Het pijleroverleg heeft de leiding over het inhoudelijke blok en ons communicatiepersoneelslid Veerle genoot van een welverdiende vakantie, dus de RvB dacht voornamelijk na over afdelingen en diversiteit. We slaagden erin om de blokken om te zetten in een aantal kleinere projectjes die telkens door een paar ploegen gedragen worden. We hopen dat er door deze concrete en afgebakende samenwerkingen vooruitgang wordt geboekt die ploegoverschrijdend is.

GDPR en ander leuks

Jullie hebben er ongetwijfeld al van gehoord: de GDPR of General Data Protection Regulation, de nieuwe Europese privacywetgeving. Maar doet JNM wel alles volgens het boekje? Wel eeeuh... we proberen het zeker! Concreet betekent de GDPR dat je als organisatie niet zomaar gegevens van mensen mag bijhouden, mag verwerken en zeker niet mag doorgeven. Welke gegevens je bijhoudt, waarom je ze bijhoudt en wat je er verder mee doet, dat moeten we allemaal bijhouden in een privacyverklaring. Onder persoonsgegevens vallen ook foto's. Omdat JNM nog niet 100% in lijn is met de strenge criteria van de GDPR wat betreft beeldmateriaal, wordt er nagedacht over manieren om aan de (voornamelijk op bedrijven gerichte) wetgeving te voldoen, zonder in een situatie te belanden die eigenlijk niet praktisch werkbaar is. Verwacht je aan een aantal kleine veranderingen in fotoland.

Wil je meer weten?
Voor de grootste fans is er ook altijd de JNM-site, waarop alle RvB-verslagen geraadpleegd kunnen worden. Lees erop los,

door Elise De Meulenaer

Milieuwerkgroep (MWG)

Starten deed de milieuwerkgroep met de Zwoele zuivelsoirée. Op deze avond bogen ze zich over de zuivelindustrie. Begin december was het dan weer tijd voor Claim the Climate. We kwamen massaal op straat voor het klimaat. De drijvende kracht achter de mobilisatie was de MWG die met JNM express opriep om met zoveel mogelijk JNM'ers aanwezig te zijn op de grootste Belgische Klimaatbetoging ooit.

Communicatieploeg (CP)

De communicatieploeg is de ploeg die zich telkens weer smijt voor onze prachtige tijdschriften. Wil je graag een keer meedenken en -doen met de CP? Je vindt ze om de zoveel tijd op maandagavond in het bondssec, op een Maandagavond next level CP.

Afdelingsondersteuningsploeg (AOP)

Afdelingen, de AOP staat voor je klaar! Onder andere met het MUS (Materiaal-Uitleensysteem), een systeem waardoor afdelingen materiaal van elkaar kunnen ontlennen. Benieuwd hoe het er in een andere afdeling aan toe gaat? Dat kan je nu ontdekken in de interafdelingsErasmus, een project waarbij je de kans krijgt om even mee te draaien in een andere afdeling.

Natuurstudiewerkgroep (NWG)

De NWG installeerde het label 'nerdgehalte'. Daarmee duiden ze aan over welk soort activiteit het gaat. Zo organiseerden ze de streekbierenavond en een pinguïnfilmavond met laag nerdgehalte, maar ook een miljoenpoten- & bino-soirée en een braakballensoirée met hoger nerdgehalte. Maar laat dat je vooral niet tegenhouden om te komen, de natuurstudiewerkgroep staat klaar om te antwoorden op al je vragen!

Praktische ploeg (PP)

De PP heeft ambitieuze plannen dit jaar. Het uitleensysteem inventariseren en controleren en de aankoop van nieuwe tenten zijn taken op het to-do lijstje van de praktische ploeg. Ondertussen is de praktische ploeg begonnen met dromen en voorbereiden van het volgend zomercongres.

Vormingsploeg (VP)

De eerste cursus (Hoofdanimatorcursus) van dit jaar is achter de rug, maar de vormingsploeg kijkt al uit naar het voorjaar want dan staan er nog twee cursussen op de planning. Deze goedgevormde ploeg denkt ook na over hoe ze meer JNM'ers de kans kunnen geven om mee te gaan op cursus. Samenwerken doen ze onder andere met de NWG; ze bekijken samen het natuurstudiecongres.

HB KORT

Beheerwerkgroep (BWG)

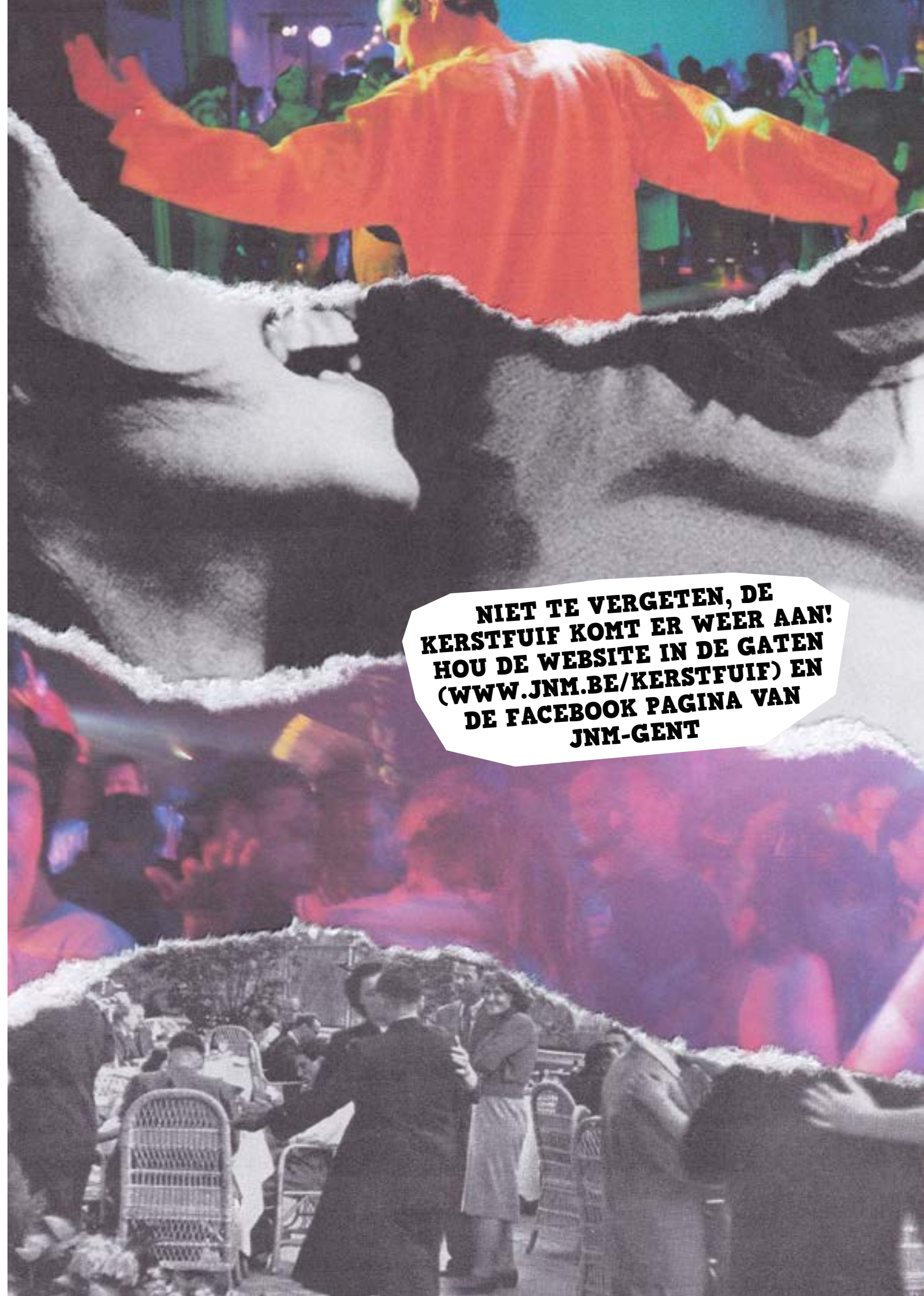
Goed werken, dat is het motto van de BWG. Dat bewezen ze nog maar eens op het Groot Heroïsch WerkWeekend en op het Sint-Pietersbergkamp. De BWG wil dit jaar inzetten op het sexy en toegankelijk maken van beheerwerken door bijvoorbeeld afdelingen informatie te geven over hoe ze aan beheer kunnen doen met piepers en ini's.

Winkelploeg (WiP)

De winkelploeg vloog het tweede werkjaar in. Ze willen dit jaar de winkel bekender maken in Vlaanderen en Brussel, door onder andere contactdagen, winkerkoffers en het fietskarproject. De winkel komt naar je toe met de fiets! Daarnaast willen ze ook groepsaankopen organiseren voor nuttige JNM-producten.

Jeugd ploeg (JP)

De jeugd ploeg gaat helemaal yolo! Want naast de voorbereiding van nationale leeftijdsgerichte activiteiten zoals nationale piep-en inidag, hebben ze ook al heel wat projecten opgezet. Wat denk je bijvoorbeeld van een JP katern in de Euglena vol met tips voor begeleiders, kettingsbrieven voor piepers of een dri(e)nidaagse?!

NIET TE VERGETEN, DE KERSTFUIF KOMT ER WEER AAN! HOU DE WEBSITE IN DE GATEN (WWW.JNM.BE/KERSTFUIF) EN DE FACEBOOK PAGINA VAN JNM-GENT

ALGEMENE VERGADERING (AV)

RAAD VAN BESTUUR (RVB)

PERSONEEL

Voorzitter
Penningmeester
Secretaris

Coördinator
Beleidsondersteunend
medewerker

Beleidsondersteunend
medewerker

Medewerker leden-
administratie
Medewerker activiteiten-
en financiële administratie
Communicatiemedewerker

Afdelingsmedewerkers
Vormingsmedewerker

NATIONAAL

Het hoofdbestuur en de afdelingen worden ondersteund door enkele personeelsleden op het nationaal secretariaat in de Kortrijksepoortstraat 192 in Gent. Heb je een administratieve vraag: surf naar jnm.be/secretariaat

CONTACT

Alles is ook te vinden op de webshop : www.jnm.be/winkel

Heb je geen zin om zelf een kerstcadeau samen te stellen?
Koop dan een winkelpakketje om iemand cadeau te geven!

HET INI-PAKKET

HET INHOUDELIJK PAKKET

HET PRETPAKKET!

- + een fietsvlaggetje
- + JNM-schoudertas (Om altijd en overal trots te kunnen laten zien dat je lid van JNM bent)
- + 2 JNM postkaarten
- + Het barbertje (uw trouwe vriend bij het kampvuur)
- + Een zaklampje (uw lichtpuntje aan het einde van de winterse duisternis)
- + Een reep chocolade

NIEUW IN DE JNM WINKEL

€20.50

€27.50

€21.95

JNM WINKEL

nieuwe sweaters

€30

goeie oude chocolade

€0.85
per reep

JNM winkel
Kortrijksepoortstraat 192
9000 Gent

Openingsuren: di - vrij 14u - 18u
Eerste zat v/d maand 10u - 18u

Webshop: www.jnm.be/winkel

